

PARADIXEN

Ny Gemenskaps tidning

Nr. 1

2013

Arg. 45

Västberga Gärd H 2013

PARADOXEN

Årgång 45 nr 1 år 2013

upplaga 1800 ex

REDAKTIONEN

för detta nummer:

Ingrid Holmström

Elisabeth Svedin

Uno Svedin

Anna Wiklander

Omslags bild Ingrid Holmström

Layout Malin Ledebur

Brev till PARADOXEN

och adressändringar

Skickas till:

Uno Svedin

Borgargatan 18

117 34 Stockholm

e-post: elisabeth.svedin@gmail.com

Nästa nummer beräknas utkomma
till våren 2014

PRENUMERATION sker:

Genom att sätta in minst 50 kr på pg.

15 40 90-5 och skriva "PARADOXEN" på
talongen OBS: Skriv inte adress-uppgifter på
talongen utan skicka dem till Uno Svedin,
adress/e-post se ovan.

Telefon: 08/22 17 09

Gåvo postgiro: 90 05 33-1

VAD ÄR NY GEMENSKAP?

Egentligen en vision: En gränslös gemenskap.

Ett annorlunda samhälle där ingen ställs åt sidan,
där alla accepteras på sina egna villkor,
där ingen kallas avvikande.

Visionen har vi sökt förverkliga i smått.

Tillsammans skapa en gemenskap där alla ska känna
sig hemma. På sikt vill vi verka för ett samhälle, där
denna form av gemenskap är självklar, där
Ny Gemenskap inte behövs som en särskild grupp.

Ny Gemenskap är vad var och en som kommer
gör den till. Rörelsen är politiskt obunden.

Många av de som kommer till Ny Gemenskap ser
Gudsgemenskapen som en grund till all gemenskap.

Besöks och postadress

Föreningen Ny Gemenskap

Västberga Gård.

Västberga Gårdsväg 30.

126 30 Hägersten

Hemsida: www.nygemenskap.org

e-post: info@nygemenskap.org

HUR FÅR JAG VETA MER OM NY GEMENSKAP?

- Ring 08/22 17 09 eller skicka e-post till info@nygemenskap.org om du vill ha vårt rundbrev, som ger fortlö-
pande information om aktiviteter och programinnehåll.

Har du e-post får du informationen snabbast, men vill du ha info med post går det lika bra.

- Ring/mejla också om du vill skänka något, hjälpa till på något sätt, vara volontär, etc

- Gå in på vår HEMSIDA www.nygemenskap.org eller Ny Gemenskaps Facebook sidor

- Kom själv till Västberga Gårds dagöppet månd-fred kl. 9-15 eller söndagsöppet kl.11-16

eller till Ny Gemenskap/Korskyrkans café, Birger Jarlsgatan 66B, måndag-fredag kl. 9-12

- Kom till våra jul/påskfirande tillsammans med andra organisationer "Jul/Påsk i Gemenskap"

- Sist men inte minst: PRENUMERERA PÅ PARADOXEN

VEM FINANSIERAR NY GEMENSKAP?

Ny Gemenskap lyder inte under någon, utan är en fristående rörelse. Driften finansieras genom anslag från Stock-
holms socialförvaltning, olika kyrkor, fonder samt genom gåvor av olika slag.

HUR STYRS NY GEMENSKAP?

Ny Gemenskap leds av en styrelse som utses på årsmöten som sker i mars månad.

Med jämna mellanrum under året kallar styrelsen till ett rådgivande föreningsmöte.

Ny Gemenskap i rörelse - i en ny tid

Ett år efter flytten från "Kammis" (den förra lokalen på Kammakargatan 36) har vi nu kommit rätt mycket i ordning i den nyskapade lösningen. Den består för närvarande av två delar. Huvudverksamheten har flyttat till Västberga Gård som vi hyr av Stockholms Stad (med lätt bussanknytning från Liljeholmens tunnelbanestation). Dit har flyttat inte bara dagverksamheten 6 dagar i veckan praktiskt taget året runt, utan också långtids-"boendet" som vi tog med från "Kammis" och som nu utökats. Med tanke på behovet och önskemålen om att ha något kvar i innerstan så har en ny café-verksamhet skapats i samverkan med Korskyrkan på Birger Jarlsgatan. Cafét är öppet alla vardagar på förmiddagarna. Båda dessa verksamheter har nu satt sig och börjat finna sin form och drar till sig allt fler intresserade till alla öppet-tillfällen och i allt mer ökande utsträckning. Genom dessa nya verksamhetsformer har vi också kunnat anpassa Ny Gemenskap till en ny tid och nya behov. Om det blir så som vi har arbetat för och tror att det snart kan bli, så kan det finnas möjligheter att tilldelas SL-biljetter för att underlätta för de som inte har råd att ta sig till Västberga på annat sätt. Det finns ytterligare expansionsplaner i Stockholm inför det kommande året 2014, tillsammans med våra samarbetspartners av olika slag, som vi återkommer till när vi har något praktiskt att berätta.

I detta nummer av Paradoxen kan man läsa mer om hur de olika delverksamheterna har utvecklat sig och med glimtar från året 2013 som gått. Det centrala budskapet i detta läge är glädjen att kunna berätta att Ny Gemenskap likt Fågel Fenix i sagan har rest sig igen på nya platser och i nya former och är minst lika framåt som tidigare för att skapa mötesplatser och mottagande för de som behöver det mest i Stockholm. Vi har också sett hur behoven gradvis ändrats. De sociala utmaningarna har på intet sätt upphört. En gång i tiden när Ny Gemenskap bildades 1969 – dvs. för nästan 45 år sedan - gjordes det utopiska uttalandet att vi skulle lägga av när vi ansåg att vi inte längre behövdes. Vad man kan konstatera med kraft är att vi absolut inte – tyvärr – har nått den situationen i vårt samhälle. Så det är bara att fortsätta att kavla upp ärmarna tillsammans med alla goda krafter.

Uno Svedin

Ledaren: (Uno S)	s. 3
Hur blev det efter flytten till Västberga (Anna Malmqvist)	s. 4
Ny Gemenskap med nya ögon (Fredrik S) Dikt: Hur ofta träffas vi (Ryszard G).....	s. 5
På Ny Gemenskap möts hemlösa (Claudette Skilving).....	s. 6
Lägesrapport från boende (Miriam) Paula och Marian (Intervju av Anna).....	s. 7
Café Ny Gemenskap/Korskyrkan (Robert Öberg).....	s. 8
Ny Gemenskap växer (Magnus Helmner).....	s. 9
Planeringsdag på Västberga Gård (Anna Wiklander).....	s. 10
Intervju med Jim Kelly och Brian Burns (Uno S).....	s. 11
Ny Gemenskaps Berättarstund (Sven Larsson, Uno S).....	s. 12
Matlagnings gruppen (Birgitta och Hasse) Samtalsgrupp om "Livets Pärlor" (Uno S).....	s. 13
Konstgruppens vernissage.....	s. 14-15
Vårutflykt till Norrköping och arbetets museum (Elisabeth S)	s. 16
Bengt Jonny berättar (Uno o Elisabeth S).....	s. 16-17
Biskop Anders besök (Margareta Thunberg).....	s. 18
Margareta Thunberg föreläste om Abbé Pierre (Anna M) Dikt: Evig sommar (Margareta).....	s. 19
Årets Seglarlägen på Koviken (Jane Hamrin).....	s. 20-21
Min rymdresa (Adolf berättar för Uno) Dikt: Krigsutrustning/Skrivmaskinen (Elsa D.).....	s. 22
Forts: Skrivmaskinen (Elsa D) / Vi minns Elsa Dagerblom (Nils Hjalmarsson).....	s. 23
Baksida: Vad är Ny Gemenskap.....	s. 24

Hur blev det efter flytten till Västberga?

Det har nu gått ett drygt år sedan vi blev tvungna att flytta vår verksamhet från city, (Kammakargatan 36) till Västberga. Jag ska kort försöka berätta hur jag ser på den stora förändringen och vad det inneburit för verksamheten, på både gott och ont.

Verksamheten har förändrats påtagligt efter flytten från ”Kammis”. Men allt är inte bara sämre utan det finns även en hel del som fungerar bättre nu än det gjorde på vårt kära ”Kammis”. Här kommer några av mina synpunkter.

Först det positiva:

- *Västberga Gård är lokalmässigt bättre med fräschare, renare lokaler.
- *Besökstrycket är lägre. Alla ryms.
- *Gruppaktiviteterna fungerar bättre.
- *Vi köper färdiglagad varm mat. Anställda och volontärer är därför inte lika upptagna av matlagning.
- *Nya medlemmar och besökare har hittat till oss.
- *Dusch och klädhanteringen är mycket välbesökt - framförallt av EU-medborgare.
- *Bättre utemiljö. Vi har nu en stor grön trädgård att vara i.
- * Café Ny Gemenskaps/Korskyrkan, Birger Jarlsgatan 66B- dvs. i innerstan - har startat och fungerar bra.
- *Det har tillkommit en ny verksamhet, Eva Nilsson m.fl. sycafé. Kammakarg. 58, även om den inte drivs i Ny Gemenskaps regi
- *Boendet har utökats och har nu 12 platser.

Nu till det negativa:

- *Många av våra trogna medlemmar och besökare tycker att det är för långt, krångligt och dyrt att åka ut till Västberga Gård. (Men det kan snart nog ändras om arbetet att få fram SL-biljetter blir en verklighet som vi tror, se nedan).
- *Besöksantalet har minskat från 150-200/ dag till 70-100/dag.
- *Det har blivit trångt på de dagverksamheter som finns kvar i city, speciellt Frälsningsarmens Sociala center Hornstull och Stadsmissionsgården, Fleminggatan.
- * På Västberga saknar man lite av stadens puls och närheten till andra organisationer och myndigheter.
- *Vi har inga dag-sängplatser på Västberga Gård, vilket en del saknar.

Ja detta var några synpunkter efter vårt första år i vår stiliga herrgård Västberga Gård.

Några framåtblickar

En förbättring som vi nu hoppas mycket på är att SL lovat skänka ett antal gratisbiljetter till frivilligorganisationer som tvingats flytta från city, för att underlätta för hemlösa som nu tvingas åka ut från city för att besöka oss. Jag vill passa på att tacka vår styrelseledamot Gertrud som ordnat detta.

STORT TACK !!!

Jag hoppas också att vår verksamhet i Västberga Gård kommer att fortsätta och utvecklas mer och att fler kommer till oss på dagarna. Vi har fortfarande plats för fler framför allt på förmiddagarna.

Vi serverar gratis grötfrukost kl 9-10, och fler får rum. Lunchserveringen mellan kl 12-13, kostnad 15 kr har blivit populär med ett ökande antal gäster, men fler ryms.

Gruppverksamheten som fungerar bra kan också utvecklas mer och ta emot fler deltagare. Vi har nu i höst utökat öppettiden på söndagarna till kl 11-16, för att alla som behöver få duscha ska hinna göra det.

Att Ny Gemenskap också ska fortsätta att finnas kvar i city tycker vi alla naturligtvis är viktigt. Det är därför mycket glädjande att Ny Gemenskap/Korskyrkans café-verksamhet finns och kanske även kan komma att utökas och att vi fortsätter att se till att träffpunkter som JUL- PÅSK och LUNCH i Gemenskap - liksom tidigare - finns kvar i city.

Anna Malmqvist

Ny Gemenskap med nya ögon

För ca 6 veckor sedan började jag min arbetspraktik på Ny Gemenskap, en verksamhet jag hade väldigt lite kunskap om. Jag visste inte mycket mer än det jag läst på deras något spartanska hemsida så jag landade på Västberga gårdsväg mer eller mindre utan förväntningar eller förhoppningar. Jag blev dock tämligen överraskad. Mitt i ett enormt, grått industriområde visade det sig ligga en vacker herrgård från 1700-talet omgiven av gamla träd och stora gräsmattor. En oas mitt i den korrugerade plåten och betongen för de rotlösa, ensamma och utsatta.

Bland det första som slog mig var den avslappnade stämningen bland både besökarna och personalen. Precis som det står på hemsidan så är alla välkomna och ingen behöver stå utanför. Personalen tar sig tid för alla som behöver någon att prata med eller behöver hjälp med något. Det tog inte lång tid innan jag var du och bror med många av gästerna och fick ta del av deras historier och livsöden. För många är Ny Gemenskap kanske den enda sociala mötesplatsen de har och verksamheten fyller därför en funktion som kanske är viktigare än billig lunch och gratis kaffe.

Eftersom jag inte var med på ”den gamla goda tiden” på Kammakargatan har jag naturligtvis inget att jämföra med men det finns helt klart en viss saknad efter tiden där. Kanske mycket pga att det låg mer centralt och att det då var en större blandning av olika besökare.

I dag kan besökarna delas in i två klart definierade grupper; äldre svenskar och oftast lite yngre Rumäniska EU-medborgare. Språkbarriären och ålderskillnaden gör tyvärr att utbytet mellan dessa grupper är minimalt vilket naturligtvis är lite synd. Onsdagarnas studiegrupp med svenska för nybörjare är ett bra initiativ för att överbrygga en del av dessa barriärer men den har kanske inte dragit så många deltagare som man hoppats på. Förhoppningsvis så fortsätter gruppen med nya tag nästa år och med nya, nyfikna elever.

En del av de övriga aktiviteterna som konstgruppen och matlagningsgänget är härligt entusiastiska och fredagarnas tipspromenad ger alltid upphov till roliga (och ibland intensivt högljudda) diskussioner om frågornas och svarens korrekthet.

Helt klart är det dock att verksamheten fyller en funktion som anpassas efter de olika behov som våra besökare har. Någon behöver en varm jacka för vintern. Någon annan behöver en stunds sysselsättning eller måltid som man inte behöver äta ensam. Precis som alla verksamheter kommer Ny Gemenskap att förändras för att möta behoven, men den humanitära kärnan kommer alltid vara grunden som den vilar på.

För mig personligen blev Ny Gemenskap lite av en ögonöppnare som visar att i en tid som nästan bara handlar om ”Jag, jag, jag!” finns det de som jobbar för ”Vi, vi, vi!”

Fredrik S

Hur ofta träffas vi?

Hur ofta träffas vi
för att fira, att vi lever?
Millioner människor runt omkring
upplever glädje, att vi på jorden existerar

Det finns stora berg,
majestätiska floder
och också en liten by,
där en enorm lycka kvarlever

Hur ofta skriver vi
om vår sorg eller glädje,
berättelser från hjärtat
vår stora glädje att kunna
träffas och samleva

Ryszard Golebiowski

Bok: Livets Sårbarhet/Förlag: Alfabet Maxima

PRESSTOPP

**Just innan denna tidning skulle tryckas fick vi
det sorgliga beskedet att Ryszard dött 29/11.**

På Ny Gemenskap möts hemlösa

Den gula villan med sina två annex ligger mitt i industriområdet. Man kan föreställa sig hur det såg ut förr, herrgårdsbyggnaden på kullen, omgiven av grönska och med en fin utsikt. I dag håller inget herrskapsfolk till i Herrgården, utan samhällets mest marginaliserade medborgare och icke-medborgare. Den ideella organisationen Ny Gemenskap har sin verksamhet här, utflyttad från innerstan hösten 2012.

Ny Gemenskap startade 1968 med *Alternativ Jul* som sedan mynnade ut i bildandet av föreningen Ny Gemenskap. Visionen är ett samhälle där ingen ställs åt sidan, där ingen kallas avvikare och alla accepteras på sina egna villkor. I Herrgården finns i dag ett stödboende för 12 personer och öppet hus sex dagar i veckan, med lunch och gruppaktiviteter.

Innan jag kliver in genom dörren möts jag av flera personer som sitter eller står och röker och samtalar på den stora verandan vid entrén. Därefter kommer jag in i Herrgårdens största rum, matsalen med flera långbord. Rummet är fullt av folk, som äter, spelar schack och samtalar. Ett sorl av röster, vissa lågmälda och andra mer högljudda lägger en ljudridå över borden. De många och stora fönstren gör rummet ljust och man ser ut över en stor trädgård, där det än så länge bara finns en stor gräsmatta och några gamla fruktträd i kanten. Utöver det stora rummet finns tvättstuga, duschrum och tv-rum.

Personalen och volontärerna är bekymrade denna dag att alla besökare inte har hunnit få duscha. Varje person får en kvart, men de som behöver duscha är så många att tiden inte räcker till. Kön skapar irritation, ibland får några gå utan att duscha. Man vill tvätta av sig nattens uteliv som hemlös och få byta kläder. Det blir mycket kläder, tvättmaskinerna går hela dagarna. Maten – en måltid kostar 15 kronor – räcker alltid till alla. De flesta besökarna är män, men här finns också kvinnor. I tv-rummet sitter några och sover medan teven står på. Trötta efter en lång natt på stan. De besökande vill ha sängar, men Ny Gemenskap har hittills sagt nej, eftersom det inte finns så mycket plats. I en hall finns två datorer, där sitter nästan alltid rumänerna och de är många. Det finns många hemlösa EU-medborgare i Stockholm och det ser ut som att just rumänerna sökt sig till Ny Gemenskap – utöver den ”gamla” svenska kärngruppen. Vaktmästarparet är från Rumänien och de hjälper den övriga personalen med att tolka och i övrigt hjälpa gruppen. På söndagar kommer en stor grupp romer som också behöver få hjälp med sina basala behov av mat, att kunna tvätta sig, att få kläder och få sova, som är centrala för den växande skaran av besökare, både från Sverige och andra EU-länder. Att allt fler söker sig hit gör att tidsscheman ofta spräcks och att personalen då får trixa och tänja på sig själva för att få det att gå runt. Alla besökare är kanske inte heller så förstående – dvs. om de just då har en dålig dag.

De nya hemlösa – Vems ansvar?

Hemlösheten har i dag bytt skepnad. Förr mötte man personer med grava missbruksproblem, arbetslösa och människor med psykisk ohälsa - ofta i en kombination. De flesta hade kontakt med socialtjänsten. I dag dominerar EU-medborgarna bilden av hur hemlösheten ser ut i Stockholm. Några är papperslösa, andra har rest runt i Europa för att få arbete eller till slut tigga för att överleva. Många av de ”gamla” hemlösa har i dag fått tillgång till lågtröskelboenden, som hjälpt många från livet som uteliggare. De nya som tillkommit är oftast EU-medborgare, vilket märks i många frivilligverksamheter. För denna grupp spelar socialtjänsten en mindre roll. Tidigare fanns ett samarbete mellan socialtjänsten och frivilligorganisationerna, men socialtjänsten är mindre engagerade i EU-medborgarnas möjlighet att få ett bättre liv, inte av ovilja utan av de regler och förutsättningar som styr arbetet.

I Stockholms stad har en lösning ofta varit en biljett till hemlandet, men dessa personer är ofta tillbaka redan efter ett par dagar. Hur myndigheterna ska förhålla sig och vilket ansvar som åligger dem när det gäller den växande skaran av fattiga människor från Europa måste tydliggöras. Under tiden gör personalen och volontärerna på Ny Gemenskap ett både viktigt och uppoffrande arbete.

Claudette Skilving/ Medlem i styrelsen för Ny Gemenskap/ Fd chef för Enheten för hemlösa

Lägesrapport från boendet

Stödboendet är nog den delen av verksamheten som har förändrats minst efter flytten till Västberga.

Vi har samma målgrupp men rekryterar färre från den öppna verksamheten. De flesta boende remitteras via socialtjänsten som tillsammans med oss och den boende gör upp en individuell planering.

De boende verkar uppskatta miljön på Västberga Gård. Alla rum är olika men mysiga. Vi har utökat till tolv boenderum med hjälp av volontärer från SBAB.

Målsättningen för stödboendet är att jobba för en stadigvarande drogfrihet/nykterhet, ökad social kompetens och på sikt ett självständigare boende. Samtal, relation och förtroende är viktiga nyckelord i arbetet.

Mirjam, boendeansvarig

Intervju med Paula och Marian

Paula och Marian är vårt ”vaktmästarpar” på Västberga med en rad av ansvar på huset, med bland annat klädförrådet, duschen med mera. Deras egna erfarenheter och språkkunskaper i rumänska, engelska, spanska är mycket värdefulla för Ny Gemenskap.

Paula och Marian, hur är det att jobba i Västberga?

Vi trivs bra här i Västberga. Lokalerna här är mycket bättre än de var i city. Här är mer plats och allt är renare och fräschare. Det finns två duschar här, så fler får möjlighet att kunna hålla sig rena vilket är mycket viktigt, speciellt för alla som inte har ett eget hem. Självklart är det svårare för många hemlösa, som oftast befinner sig i city, att komma hit till Västberga, men nu efter ett år här har de som verkligen vill komma hit hittat sitt sätt. De flesta åker T-bana till Liljeholmen och tar där buss 165 och behöver inte visa upp sin biljett på den bussen. Det är få av våra vänner från andra länder som klagat över flytten från city. De tycker i stället att det är mycket bättre här med TV-rum, datorer, trädgård och mindre trängsel.

Var sover våra hemlösa från olika länder?

Det finns naturligtvis inte något gemensamt svar, det finns en massa olika lösningar. En del åker ut till Arlandas vänthallar eller Centralen. Andra försöker bo i en bil, husvagn eller tält. En del försöker ”bygga” ett skjul i något obebyggt område i stadens utkanter. Vi märker på deras ”röklukt” att de försökt värma sig över öppen eld på morgontimmarna innan de kommer hit. Några har försökt åka ut till kommunens projekt ”Vinternatt” vid Ropsten för att få sova i en säng, men mötts av långa köer och fått en nitlott i lotteriet om sängplatserna och orkar sedan inte åka dit fler gånger.

Förra året ordnade Ny Gemenskap ”nödlogi” här i Västberga den kallaste tiden, varför inte i år?

Vi har inget tomt hus att göra det i. Vårt boende har utvidgats och husen är upptagna. Vi har försökt hitta något annat ställe i närheten, men inte lyckats. Varje dag får vi frågor från många frysande medmänniskor, om vi inte kan ordna nattlogi även denna vinter. Men än har vi inte hittat någon lösning. Vi fortsätter att leta då behovet är stort.

Varför åker inte de som är hemlösa här och som kommer från andra länder hem till sina hemländer?

De har oftast inget hem att åka till i sitt land. Anledningen till att de valt att lämna sitt land är ofta arbetslöshet och fattigdom. De anser att de ändå har det bättre här i Sverige än i sitt hemland. Här kan de överleva genom mat och kläder från olika frivillig-organisationer och panta burkar eller tigga för att få lite pengar, men det är ett hårt liv som kräver god fysik vilket inte alla har. Det är lätt att ta till alkohol då man mår dåligt och fryser. *Anna Malmqvist*

*Jenny Jägerfeldt läser dikt
på Ny Gemenskap/Korskyrkan.*

*Robert Öberg uppträder med döttrarna
Michelle och Simone i Västberga.*

Cafégemenskap på Ny Gemenskap/Korskyrkan

Den 16 augusti började jag arbeta på Ny Gemenskap som vikarie för Magnus Helmner. Min arbetsplats är Café Ny gemenskap/Korskyrkan på Birger Jarlgatan 66B. Caféeet var ingen okänd plats för mig. Under våren 2013 var jag med på caféeet många gånger, ofta på onsdagar då Monika Vikdahl, diakon i S:t Johannes församling jobbade på caféeet. Jag arbetar också i S:t Johannes, som projektledare i ett ungdomsdiakonalt projekt. Det var genom min bekantskap med Magnus jag kom i kontakt med Ny Gemenskap. Första gången jag var med var när jag och Magnus spelade på Kammakargatan. Jag är gitarrist och har sedan dess spelat ett otaliga gånger på caféeet och ute i Västberga, vid senaste spelningen tillsammans med mina döttrar Michelle och Simone.

Från första dagen stormtrivdes jag med mitt nya arbete. Caféeet är en fin mötesplats där det är lätt att trivas. Hösten har varit fin i år och det har speglat sig i verksamheten på caféeet. Lugn skön atmosfär och trevliga gäster. Vi har mellan 25 och 45 gäster per dag och många stamgäster. Det byggs relationer, det samtalas, det lyssnas och alla är med. Allt som ofta känner jag mig lika mycket som gäst som anställd. Varje dag samlas vi till en kort gemensam stund. Det blir nästan alltid en märkbar koncentration i lokalen, en positiv förväntan och ett lyhört lyssnande. Samlingen innehåller gärna både ord och musik och rätt ofta medverkar också gärna någon av våra gäster. Då brukar det bli som allra bäst.

Den 7 september hade min församling (S:t Johannes) ansvar för lördagens "Lunch i gemenskap" (som alternerar mellan olika kyrkor i innerstan) Vi har ingen tillräckligt stor lokal så vi fick leta i våra nätverk. Under några år arbetade jag som skolledare på Adolf Fredriks musikklasser. Jag tog kontakt med Lars Göran Jacobsson, rektor och sedan jag jobbade där också en kär vän, och frågade om vi kunde hysa in oss i skolans matsal. Det blev ett stort JA på en gång. Skolan ställde upp med lokal, vaktmästare och husmor och den 7/9 serverade vi ca 190 gäster korv stroganoff. Som om inte det räckte hade vi också blivit kontaktade av elever vid Operahögskolan som gärna ville bjuda våra gäster på musik. Det kunde inte passat bättre, Operalunch i gemenskap på Adolf Fredriks Musikklasser! Dessutom vill Adolf Fredrik gärna fortsätta samarbetet och också engagera elever och lärare som volontärer. Det ser jag mycket fram emot. Till sist vill jag välkomna alla att komma till caféeet. Vi har öppet vardagar kl 9-12 och har en liten samling kl 10:30. Gott kaffe och fina smörgåsar utlovas.

Allt gott! / Robert Öberg

Ny Gemenskap växer!

År 2007 arrangerades *Jul i Gemenskap* i Immanuelskyrkan för första gången. Samarbete mellan flera för att kunna ta emot så många gäster och frivilliga som möjligt. Flera församlingar ville vara med, de som känt sig osäkra på hur de skulle kunna erbjuda utsatta människor ett värdigt julfrände i sina egna kyrkor, såg gemenskapen som en möjlighet.

Snart sju år senare har julgemenskapen vuxit. Som svar på helger utan öppna ställen för hemlösa inleddes samarbetet ”Lunch i Gemenskap” 2009.

Som svar på en situation med färre öppna ställen i Stockholms innerstad öppnade Kafé Ny Gemenskap/Korskyrkan 2012.

Vi har firat Påsk i Gemenskap i samarbete med Andreaskyrkan på söder och St Görans församling på Kungsholmen. Under hösten 2013 har samtal inletts med församlingar på Södermalm för att även där se över möjlighet att öppna ett systerkafé.

Påsk i gemenskap, 2013.

Med jämna mellanrum tänder sam-talen till på Ny Gemenskap och blir visionära. Det gäller inte minst på kafé Ny Gemenskap/Korskyrkan. Ibland kan snacket kanske kännas lite naivt, men i så fall är det en självvald och medveten stil. Hållningen är att det ju är självklart att vi alla ska hjälpas åt att förändra världen! Och om det kan uppfattas som naivt så får det väl vara det. Visionerna utgår från tanken att ”Tillsammans Gör Skillnad”. Mötet med varandra är det som ger hopp om livet – den första hjälpen att få vara sedd och önskad bland andra människor.

Det politiska budskapet i vårt samarbete är inte högljutt, men desto mer kraftfullt. Samhället består av en massa människor som är med i olika föreningar och kyrkor som INTE köper tanken att några ska stå utanför.

Vi betonar mötet med varandra i stället för att göra de som har ett tufft liv till objekt i hjälporienterade verksamheter. Också detta är ett ställningstagande som förhoppningsvis återverkar på det samhälle vi alla är en del av.

Ny Gemenskap är åter på väg att bli större än vad medlems-registret visar. Runtom i Stockholm finns allt fler som följer visionen.

I början av 2014 ges boken ”Tillsammans gör skillnad” ut. Det är en samling texter som utifrån *Jul i Gemenskap* närmar sig det vi kallar NY Gemenskap. Det finns stort intresse runtom i landet för vad som sker bland oss. Förhoppningen är att boken skall ge inspiration till en ännu större rörelse av människor som vill ställa upp för varandra.

Det samma är förhoppningen med inspirationshelgen ”Släck inga bränder – Tänd nya eldar” som arrangeras i Immanuelskyrkan 7-9 februari 2014 då hela landet bjuds in till möte och delande av erfarenheter.

Magnus Helmner, föreningskonsulent

**SLÄCK INGA BRÄNDER
– TÄND ELDAR!**

**Inspirationshelg
7–9 februari 2014
Stockholm**

Arrangör: Immanuelskyrkan, St Johannes församling, Ny Gemenskap, Frälsningsarmén, Hela Människan, Equesterkyrkan

Deltagaravgift: 100 kronor
Anmälan till: anders.segersson@immanuelskyrkan.se

Vår i Västberga Gårds trädgård.

Årets planeringsdag

En solig lördag i mitten av september bjöds Ny Gemenskaps medlemmar in till Västberga Gård för den årliga planeringsdagen, då verksamheten för det gångna och kommande året utvärderas och planeras. De dryga 30 närvarande delade upp sig i tre grupper: Aktiviteterna, Paradoxen samt en collage-grupp, alla med det övergripande målet med Ny Gemenskap som förening och mötesplats.

Aktivitetsgruppen kom med många värdefulla förslag och synpunkter; bland annat påvisade de behovet av sovplatser i Västberga Gård samt fler tillgängliga och med enkla medel genomförbara aktiviteter inkl. utomhusaktiviteter och en fortsatt önskan att SL-resorna från innerstan till Västberga Gård ska ordnas. Dessutom kom förslag på två nya aktivitetsgrupper: Dels en kvinnogrupp som eventuellt kombineras med handarbete på fredagar, och en forskargrupp om Västberga Gårds historia vars form ännu inte bestämts.

Angående sovplatserna påpekades det att inte finns möjlighet att frigöra ett helt rum för detta, men diskussioner fördes om att eventuellt göra sovplatser på något sätt. Beträffande SL-biljetter så kommer detta problem att lösas inom den närmaste tiden.

Gruppen som diskuterade Paradoxen kom även in mycket på kommunikation i stort och andra sätt att sprida information om Ny Gemenskap, förutom genom just Paradoxen. Behovet av att nå ut till en målgrupp utöver de som regelbundet faktiskt besöker Ny Gemenskap – främst då unga människor - diskuterades, och förslag lades fram om att öka aktiviteten på sociala medier, inklusive Facebook, där Ny Gemenskap redan finns. Det finns även en idé om att skapa en blogg där frivilliga medlemmar kan dela historier från sina liv, något som allmänheten sannolikt skulle finna intressant och givande. (Under våra berättarstunder se sid 12 kommer många intressanta berättelser fram). Detta är viktigt eftersom det finns ett värde i att bygga en social grund i samhället där personer ur olika generationer och sociala sammanhang möts och får ökad förståelse för varandra, vilket i förlängningen även skulle underlätta Ny Gemenskaps verksamhet, men också går hand i hand med föreningens värdegrund om att vara en plats öppen för alla och sträva efter ett samhälle där det finns en plats för alla.

Den tredje gruppen gjorde två olika collage, ett som representerade Kammis och verksamheten där, och ett för Västberga Gård och framtiden. Kammis-collaget fylldes av minnen och associationer till alla fina år där, medan Västberga-collaget signalerade framtidstro, hopp och positiva intryck av det första år vi varit här. Det naturnära läget togs upp som en stark fördel med Västberga Gård. Platsen har stor potential att bli en ännu bättre samlingspunkt för Ny Gemenskaps medlemmar och gäster. Båda collage finns i allrummet.

Under dagen volontärarbetade en grupp från UPS med att arrangera en grill-lunch i parken med en trevlig 5-kamp efteråt. (Mer info om UPS finns i artikeln på nästa sida 12 där Jim intervjuas)

Efter att ha fört gemensamma diskussioner om dagens grupparbeten och Ny Gemenskap i stort, där diverse förslag och synpunkter om verksamheten och Västberga Gård togs upp, avslutades dagen och vi lämnade mötet med en positiv och förväntansfull känsla inför framtiden. Västberga Gård är nu etablerat som hemvist för Ny Gemenskaps basverksamhet och de flesta medlemmar verkar överens om att det relativt avlägsna geografiska läget till trots, har vårt nya hem en stor potential att utvecklas till något alldeles fantastiskt för oss alla tillsammans med föreningens kompletterande verksamhet i Korskyrkan i innerstan.

Anna Wiklander

Irländsk musik, volontärinsatser och sponsring – Brian och Jim, Cara och UPS

Jim Kelly, som ursprungligen är från Irland fick kontakt med Ny Gemenskap redan för 8 år sedan, dvs. under "Kammis"-tiden. Det var faktiskt fotbollen som gav kontakten. (På den tiden hade Ny Gemenskap fotbollsspel på motionsnivå på schemat och det spelades boll i olika parker praktiskt taget varje vecka). Senare besökte han Kammis ett flertal gånger under åren som gick.

Det här med att göra en insats för människor som livet ofta hanterat illa, kommenterar Jim på följande sätt: "Det känns viktigt för mig att ge tillbaka en liten bit av allt jag fått från människor i Sverige som har tagit emot oss från Irland. Vi irländare minns också vår egen historia med nöd och ofärd och fattigdom som inte sällan längre bak i tiden tvingade folk att emigrera – kanske till England, eller längre bort till USA, till alla de små och stora städer där det nu finns otaliga irländare i många generationer". Ett sätt som Jim fått utlopp för detta sitt intresse är att göra insatser genom en förening som heter the "CARA" (en volontärgrupp som bl.a. serverat irländsk mat på Kammakargatan och i Västberga och som också samverkar med Brian och hans musikergång).

Brian Burns – som är musiker till professionen – säger att man i musikbranschen ofta är ute på resor och spelningar vilket gör att man inte sällan kommer i kontakt med människor sena tider på tunnelbanor och tågstationer och ser hur illa de har farit.

Först kom Brian till Sverige och började etablera sig i Umeå. Efter ca 3 år kom han till Stockholm 2011 och fick där kontakt med Ny Gemenskap via Jim, och den kontakten har han fortsatt att behålla. Förra året inbjöd Brian och Jim/CARA Ny Gemenskap att få fribiljetter till en stor "Celtic festival" under hösten, vilket upprepades i år vid halloween-tiden. Det var mycket uppskattat, men ännu mer generöst var att Brian och hans många irländska professionella musiker avstod från överskottet från biljettförsäljningen som gavs till Ny Gemenskap.

Celtic Festival 2013.

Det var häftigt. Årets pengar ska gå till en ljudanläggning för utomhusbruk. Det kan göra att vi lättare kan ordna musikframträdanden i parken vid Västberga Gård när det blir vår/sommar igen.

Denna 1:a advent fick vi ännu en gång möjligheten att höra Brian spela irländsk musik på Västberga Gård (på vår sedvanliga musikprogram tid, söndagar kl. 14). En ytterst entusiastisk publik fick lyssna till irländska ballader – somliga skrivna av Brian själv – och andra låtar, samt julsånger som vi sjöng med i. Brian hade också tagit med sig sin vän Cristina och hennes 2 döttrar, Isabella och Eleonora som hade bakat massor med goda kakor till oss, som var mycket uppskattade för vi hade inget skänkt kaffebröd denna söndag. Vi hoppas alla att Brian kommer tillbaka till våren.

Jim har även med stöd från sin arbetsgivare UPS, stöttat Ny Gemenskap under flera år. UPS – "United Parcel Services" – är världens största paket distributionsföretag, som varje dag levererar 19 miljoner paket till 200 länder. UPS uppmuntrar de anställda att göra volontärinsatser för sociala ändamål. Antalet volontärer och hur många timmar de jobbat räknas sedan in i ett timunderlag som "UPS Foundation" räknar om till ett pengabidrag till den utvalda föreningen.

En av de större insatserna som de gjorde var när de hjälpte oss med den stora flytten från Kammakargatan förra året. Detta år fixade de bl. a. ett stort garden party i Västberga Gårds trädgård i samband med vår planeringsdag i september. På det sättet fick Ny Gemenskap inte bara hjälp med det praktiska utan också ett rejält bidrag till kassan. Stort tack!

Jim och Brian berättade/Uno skrev

Ny Gemenskaps berättarstund med domino-effekt

Uttrycket: ”Varje liv är värt att skildra” - föddes på Folkkulturcentrum Skeppsholmen 1984.

Berättarcafèerna vid den tiden, med initiativtagare och författare Göran Palm, spred sig som en löpeld genom landet. Onsdags-cafèerna utmed Nybroviken var stämningsfulla där publiken själv fick berätta en kort minneshistoria från deras eget liv, en skröna eller en spökhistoria.

Cafèerna kunde samla upp emot ett 40-tal gäster som andäktigt lyssnade på varandra efter att en skeppsholmsängel drog in i lokalen, stannade till framför en cafégäst och förlöste tungans band. Ordfördelaren såg till att det inte blev en dialog och knackade i bordet om berättelsen blev alltför lång. Sedermera gavs det ut en pocketbok med sammanställda berättelser samt ett anvisningshäfte om hur man startar och driver berättarcafèer.

Jag själv, Sven i permobilen, var med på den tiden. Jag minns att jag några år senare drev igenom en kongressmotion inom DHR (De handikappades riksförbund) att inom deras avdelningar starta en berättartradition. Jag lyckades även att få i gång berättarcafèer på tre servicehus, i linje med Göran Palms goda berättaridé.

Vi är några inom Ny Gemenskap som flera år har funderat på att starta berättarcafèer och i och med flytten från Kammakargatan till Västberga gård hösten 2012 blev det ett bra tillfälle att starta detta med sikte på att kanske få en mer stämningsfullare caféatmosfär så småningom.

På Västberga Gård träffas vi nära nog varje söndag vid 15-tiden, strax efter musikprogrammet, och låter berättarordet flöda fritt bland 10–15-tal deltagare. För att det inte ska bli allt för spretigt har vi ett förutbestämt minnes-tema.

Berättarstund i Västberga.

Vi lär varandra att lyssna på den andres berättelse, vips så klickar det till i den andres minne att kanske berätta sin minnes-historia. Detta kan man kalla en positiv dominoeffekt.

Sven Larsson

En glimt från en berättarstund 24 november – om julmarknader

På dagen en månad kvar till julafton väljer vi denna gråa och kalla novembersöndag efter trubadurprogrammet på Västberga att prata om temat JULMARKNADER. Vi var väl en 7-8 personer som var med och bidrog med minnen och berättelser.

Den första glimten var egentligen bara minnet av ett ljud från en julmarknad: det hessa vassa ljudet från plasttrumpeter som barnen oavbrutet tutade i. Minnet var just detta ljud! Nästa minne kom från julförberedelserna i Ljungby. Här var det ett synminne av den största gran som bygden kunde uppbringa – nu som julgran fylld med glitter och annat jättefint. Ju närmare julen man kom – desto mer prat var det om julklappar. Till och med katten var inblandad. Så flyttades uppmärksamheten till 1968 och Eskilstuna där Sven växte upp. Uppfinningsrik som han är så kom han på att sätta mosaik på ljusstakar. Dessa fick han i julmånaden sälja utanför huvudingången till Domus – så småningom under skylten ”Svennes mosaik”. Det gick jättebra och så småningom fick han t.o.m. flytta in i varuhushallen. Så drog vi iväg till världskrigets Polen. Det var så svåra tider att det inte var självklart att man ens skulle kunna få en soppa till middag. Och mitt i allt detta firades ändå jul. Julen firades också i Rumänien. Även om man hade knapert med mat så nog skulle man ha en julgran i alla fall. En annan deltagare berättade från ett östligt kommunistland att julen praktiskt taget inte fanns alls. Det var bara gamla gummor som gick i kyrkan och då på den ortodoxa julen som firades 6-7 januari. Men Nyåret firades med raketer och ibland med champagne. Så minnena kom från vitt skilda tider och platser – från IKEA i Uppsala (där en deltagare var tomte) till julmarknaderna i Wien.

Många berättade/ Uno skrev

En dag med matgruppen i Västberga

Matgruppen lagar mat och äter tillsammans.

I dag är vi sju personer som träffas och ska laga mat tillsammans. Marockansk vegetarisk gryta med yoghurt och ris. Det blev mycket hackande i trevlig samvaro. Avåts med en fräsch sallad och chokladmousse till dessert.

Matgruppen startade redan 2002 på Kammis. Vi träffas i det södra annexet på Västberga Gård varje onsdag. Vi lagar mat, äter, pratar, umgås och har det trevligt tillsammans. Menyn varierar, ofta blir det svensk husmanskost. Vi kommer alla med förslag om nästkom-

mande meny.

En av deltagarna hade aldrig under hela sitt liv lagat någon egen mat, utan först som pensionär lärt sig det, genom Ny Gemenskaps matlagningsgrupp. Han var med i gruppen redan på Kammistiden och tycker det är så värdefullt att den fortsatt på Västberga.

Birgitta och Hasse

Samtalsgrupp kring livets pärlor

Bland de många verksamheterna som varje vecka erbjuds på Västberga är samtalsgruppen om existentiella frågor (dvs. de viktiga frågorna om liv och död som rör oss alla) mycket välbesökt och uppskattad. Under hösten har man följt det som på Ny Gemenskap kallats "Livets pärlor".

Det går tillbaka på en mycket uppmärksam bok som kom för några år sedan och som är skriven av Biskop Martin Lönnebo med titeln "Frälsarkransen". Boken handlar om "pärlorna" i en ny form av radband där varje "pärla" står för något mycket viktigt i livet. Det är därför som de inte är helt lika. Somliga är lite större – andra lite mindre. Och de har alla lite olika färger från vitt till brunt, silver, guld – och svart. Hur pärlan ser ut säger en del om vad den står för.

När Paradoxens utsände deltog en gång så var det just den svarta pärlan som var uppe för granskning och reflektion. Den står ju för allt det mörka, dystra – ja, det riktigt svarta i livet som sjukdom och död. Men allt eftersom samtalen fortsatte så dök det upp kommentarer som tog upp att det svarta ju på sätt och vis är en förutsättning att man också skall kunna se det ljusa. Mörker och ljus kommer som i ett och samma paket. Det kom till och med upp sådana idéer som att det ibland kan upplevas som om ett nästan osynligt ljus strömmar rakt igenom allt det svarta.

Kanske konstigt för somliga och mindre konstigt för andra. Allt beror ju på vilka livserfarenheter man har. Och det är just det som är det fina med den här gruppen. Alltid kommer det fram fina nya insikter med djup livserfarenhet.

De som "guidar" samtalen är alla gamla Ny Gemenskapare: Hans-Erik Lindström, Peter Olofsson och Lotta Thordsson. De har tagit ansvaret var sin vecka. Och när det gått tre veckor så börjar stafetten om igen.

Det är 18 pärlor på armbandet så höstens sammankomster har nästan hunnit igenom alla. De som varit med på de intensiva och innehållsrika diskussionerna har haft stort intresse att bidra med sina minnen och reflektioner kring de stora frågorna i våra liv. Och alla har tagit sig tid för att lyssna på de andra.

Det har bara varit att komma vid rätt tid dvs. kl 13 torsdageftermiddagar (utan föranmälan). Och så kommer det förhoppningsvis att fortsätta också framöver och långt efter det att armbandets pärlor har klarats av.

Gruppen delade generöst med sig /Uno skrev

Uno, Bengt, Tamara, Nina, Niina, Björn, Sonja, Nils-Tore och Ingela.

Konstgruppens vernissage 2013

Även efter flytten från "Kammis" (där konstgruppen hade varit igång ett årtionde) har konstgruppen fortsatt med sin verksamhet en gång i veckan – nu på Västberga i högra annexets vackra 1800 tals rum. Resultatet redovisades på traditionellt sätt vid en uppmärksammas vernissage av konststren den 9:e juni i Västberga Gårds huvudbyggnad.

Här hade alla de nästan tjugo Ny Gemenskaps-konstnärerna fått välja ut sina bästa målningar från årets arbete. Målningarna kläddes alla väggarna i stora salen och faktiskt långt ut i sidokorridorerna också.

Det var som alltid väldigt festligt vid detta tillfälle och alla av de närvarande konstnärerna fick en liten stund var att guida publiken kring sina egna tavlor.

Det blev en fullmatad eftermiddag och med många intressanta inblickar i hur de olika artisterna tänkt när de målat – från att de inte tänkt alls utan bara låtit färgintuitionen flöda till djupgående filosofiska utläggningar.

Ledningen av konstgruppen bestod i år av Nina, Niina och Björn och de blev speciellt avtackade med blommor och applåder.

De deltog själva aktivt med bidrag till konstutställningen.

*Nina, Niina och Björn,
ledarna för konstgruppen.*

Nils-Tore.

Niina, Bengt (som visar sin målning) och Uno som intervjuar.

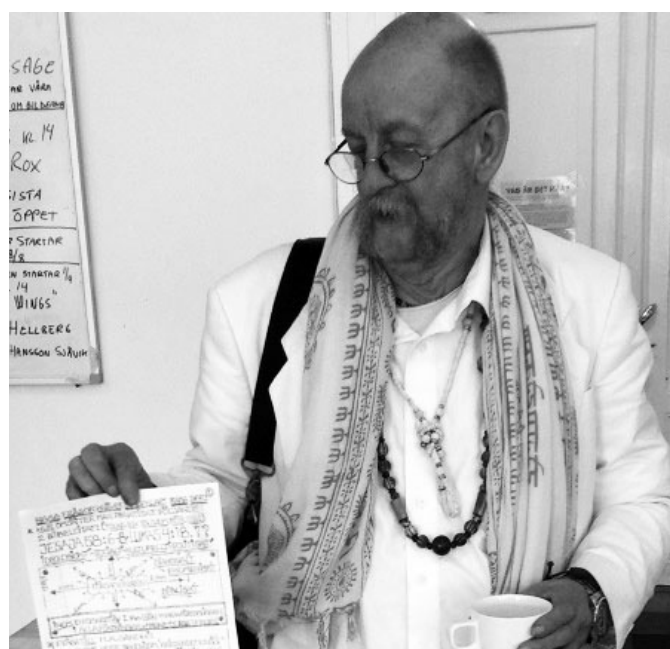
Tamara.

Sonja.

Niina.

Elias.

Ny Gemenskapare på vårutflykt!

Ny Gemenskaps vårutflykt till Norrköping och Arbetets museum

Lördagen 25 maj reste drygt 25 Ny Gemenskapare på årets heldagsutflykt som i år gick till Norrköping och arbetets museum. Det var Elias idé att resan skulle gå dit, och det blev en mycket intressant resa.

När vi skulle resa i väg och bussen var packad svängde en taxi in och ställde sig framför bussen och Bengt Jonny klev ur. Han var egentligen inskriven på Södersjukhuset för sina hjärt-och diabetes-sjukdomar och hade bett att få permission för att följa med på Ny Gemenskaps utflykt. Men doktorn dröjde och Bengt Jonny blev alltmer nervös att missa utflykten, så till slut gick han i väg från avdelningen och tog en taxi till Västberga. När han såg att bussen hade startat så bad han taxin ställa sig framför så att han skulle hinna med. Snacka om hängiven utflyktsdeltagare.

När vi kom fram åt vi en god lunch på en restaurang och därefter såg vi på de intressanta utställningarna på Arbetets museum. Dels fanns bl.a. en samlingsutställning med EWK-s samhällskritiska kluriga teckningar, men också en exposé över vardagsdesign under åren 1930 fram till vår tid som återuppväckte många nostalgiska minnen.

Elisabeth

Här kommer en berättelse om BENGT JONNY'S MÅNGA LIV

Bengt Jonny tar oss med på en lång resa – hans livsresa. Här kommer glimtar från hans långa berättelse från barndomen i Gubbängen i Stockholms södra förorter ut i världen och tillbaka till Stockholm.

Jag växte upp i Gubbängen som då var en ganska jobbig och ”busig” förort till Stockholm. Mina föräldrar var hårt arbetande men mycket lågavlönade, men försökte så gott det gick att få ihop till livets nödtröskel för familjen. Livet i Gubbängen på den tiden, under 50-talet och in på 60-talet, var inte lätt.

Ibland gick stadsdelen under öknamnet ”lilla Chicago”. Här hade man den högsta andelen av ungdomsarbetslöshet – och brottslighet. Det betydde också att livet där var rätt skakigt. Jag själv och flera andra i kamratgänget hamnade pga stökigheten redan i klass 6 i en inrättad observations klass (OBS-klass) i skolan.

Hur kunde man då komma ur hela den här smeten? Turen – eller vad man nu skall kalla det – var att man satte in en nyinrättad skolpsykolog. Det som kom att rädda mig så småningom var att jag kom in i den gymnasieförberedande 7de klassen. Där var det lite lugnare, inte minst för att det där fanns elever från Tallkrogen som hade ungdomar från den lägre medelklassen som hade andra intressen och det blandade ut klassen med oss övriga från Gubbängen.

...Det gjorde också att vi som kom in i det här sammanhanget klarade oss lite bättre än kamraterna som var kvar i trassel och kriminalitet. En del av mina tidigare kamrater stötte jag senare i livet på när de kommit ut från Kumla och andra fängelser. Det var en hård skola.

Själv kom jag in i Gubbängens Gymnasium, där bl.a Anders Carlberg också gick och som jag vid den tiden hade en del att göra med i gymnasiets politiska vänsterliv. En stor anledning till att jag fick en avgörande kick i mina studier var att vi hemma hos min familj hade stort intresse av att läsa böcker och på det sättet öppnade det sig nya världar för mig. Så småningom tog jag studenten och kom in på Universitetet. Då blev det studier i det som kallades ”psyk-soc-ed” dvs som hade med beteende-vetenskap att göra. Det ledde i sin tur till Lärarhögskolan. Bland annat tjänstgjorde jag därefter vid Eugenia hemmet i en tidig del av mitt arbetsliv. Vi har nu kommit fram till perioden 1974/75 då jag började jobba på gamla Skå, där jag fick tjänst som lärare och som terapeut. Hem, skola och fritid var sammanvävda till en helhet. Det var så livet var organiserat där. Parallellt med detta engagerade jag mig alltmer som fritidsledare och andra engagemang på min fritid. Det var så jag blev inblandad i Stockholms sociala utveckling. Bland annat jobbade jag ett tag på Husby skolan med sin speciella pedagogik. Livet fortsatte bland annat med långresor till Latinamerika där jag under vissa tider både arbetade som lärare men också som frilans-journalist. Det gav helt andra och nya perspektiv. Vål hemma igen blev det mer socialt arbete och fortsatt engagemang som övervakare mm. på ledig tid. Det var i den situationen jag för första gången kom i kontakt med Ny Gemenskap, troligen runt 1973, och framöver då jag tog med mig personer i mina olika kretsar till Kammiss. Det var en bra första kontakt och som skulle följas av flera. Men arbetstempot och de många extra uppgifterna exv. som övervakare och stödperson hade tagit hårt på min hälsa så jag blev ordentligt sjuk 2002, med bl.a. tre hjärtstopp vid olika tider. Kort sagt jag var mycket illa där och var alltför sjuk för att klara alla praktikaliteter med hyra mm, så livet kraschade och det smärtar mig så mycket att alla mina musikinstrument, anteckningar och tusentals bilder från mina världsomspännande resor blev kastade/uppbrända i det krisartade förloppet av kronofogden/myndigheterna. Så småningom blev jag aningen bättre och fick sjukpension från 2005.

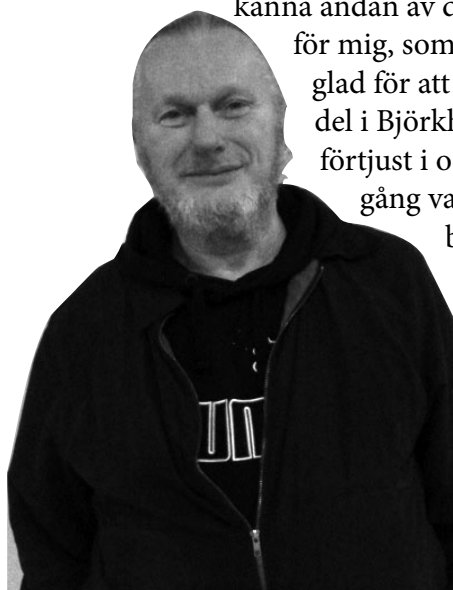
Och idag när jag kommer tillbaka till Ny Gemenskap dels under tiden på Kammakargatan, men nu också det senaste året på Västberga Gård, så gör jag det i en annan roll än under 70-talet. Nu är jag en besökare bland alla andra. Men det betyder inte att jag har glömt min långa tid i social-Stockholm och erfarenheterna från ett helt arbetsliv med de som har haft det sämst. Och jag är fortfarande lika glad att ha kontakt med Ny Gemenskap nu som på 70-talet—men från en helt annan utgångssituation. Och jag kan på Västberga, nu ett år efter flytten från Kammiss känna igen mig i de värden som var så viktiga för mig redan när jag kom i kontakt med Ny Gemenskap för 40 år sedan. Det gäller öppenheten, mångsidigheten, frånvaron av ett alltför strikt vi-dom tänkande, och frånvaron av ett sekteristiskt förhållningssätt. Allt detta håller jag högt och gläds åt att jag fortfarande efter denna långa tid kan känna igen mig i dessa viktiga värden och

känna andan av detta också på Västberga och detta känner jag som speciellt viktigt för mig, som gjort en så lång resa under mitt liv, till en situation där jag får vara glad för att ha ett eget rum på mer eller mindre korttidsbeslut i min gamla stads del i Björkhagen. En gång hade jag där en stor vacker våning, som jag var mycket förtjust i och som till och med hade en inbyggd eldstad och allt annat som en gång var en så viktig del av mitt liv, instrumenten, allt jag skrivit, mina dia bilder och alla minnen från resorna som försvann/brändes upp.

Nu för tiden är detta sedan länge inte alls min situation och jag måste vara noga med mina begränsade resurser på ett helt annat sätt än vad jag någonsin kunnat ana tidigare i mitt liv.

Denna situation var inte något jag i min vildaste fantasi kunde tänka mig att själv hamna i.

I ett sådant läge är de obrutna kontakterna med vännerna på Ny Gemenskap av särskilt stort värde.

Bengt Jonny Hassel berättade för Uno/Elisabet

Margareta Thunberg och Biskop Aborelius.

Låt oss göra något lysande av våra liv

Orden är inte mina. Orden gavs till de hemlösas vän Abbé Pierre av en ung vän som dog i kriget. Kan någon få en vackrare gåva än de ord som lyser mig nu, när jag vandrar runt i stan kalla vinterkvällar för att bistå dem som har sin bostad på gatan oavsett väderlek? Det lyser ungdom av de här orden, man är ung och allt är möjligt. Vid mina år räcker det med "jag vill göra så gott jag kan, så länge jag mäktar". Lugn, det här inlägget ska i huvudsak handla om katolska biskopen Anders besök hos Ny Gemenskap i Västberga i våras. Ett oerhört uppskattat besök av en trosfrände till Abbé Pierre.

Biskop Anders besökte oss när vi var trygga på Kammiss, mitt i storstadens pulserande liv. Sedan förpassades vi till ett industriområde, fint hus med stor trädgård visserligen, men enligt min åsikt malplacerat.

Nu är en annan viktig hjälporganisation, Convictus, troligen på väg till vad de själva anser ett avstjälpningsställe utanför innerstan. Där ska det vara glassiga gator fria från romer och tiggande människor, såsom fattiga pensionärer och psyksjuka. Jag tycker inte att staden ska befrias från våra medmänniskor i djup nöd, fattigdom och misär! Människovärdet är heligt oavsett etnicitet, ålder och utseende. Därför brukar jag ge kaffe och smörgås till de mest utsatta tiggarna i city.

Västberga är inte min verksamhetsplats, men jag är självklart medlem i föreningen sedan många år. Jag har bildat ett eget litet "Abbé Pierre team", för att kunna vara till nytta för de mest utsatta medmänniskorna. Sitta på en stol i Västberga utan uppgift har jag inte tid med - jag har hittat min plats där jag behövs. Det ena utesluter inte det andra.

För en stund sedan kom jag hem från Korskyrkans "lunch i gemenskap", en del av Ny Gemenskap, där jag träffar gamla vänner och ser vad de kan behöva utöver det som fanns i Korskyrkan i form av mat och kläder. Det var fint dukat med ljus på borden och "missionerandet" i form av vacker sång klarades av före maten, vilket jag uppskattar. Guds röst får aldrig, enligt mig, påtvingas trötta, högljudda gäster utan påannonsering.

Hemma är tystnaden nu så vilsam och höstens färger brinner vackert i parken utanför mitt fönster.

Nu åter till biskopsbesöket i våras. Anders Arborelius anlände med mig och en av mina teammedlemmar, Lillemor, självklart via vanlig kollektivtrafik, t-bana och buss. Men han kom, sågs och segrade.

Han hade ett varmt ord till varje gäst. Han tillbringade en timme med Paula ute i den kyliga vårluften för att få veta hur hon såg på romers och rumänernas situation. Han gav sig god tid med konstgruppen, man utväxlade tavlor, medan jag slöade över min kaffe och bulle. Lillemor, som kan spanska, fann sig snart och fick en guidad tur av en spansk-talande gäst. Biskopen talar 6 språk väldigt bra! Jag nöjer mig med svenska och lite "swenglish". För mig betyder biskop Anders mycket på många plan. Inte minst för sitt varma engagemang för samhällets utsatta. Vi har jobbat en hel del tillsammans nu några år. Det behövs fler som vår käre biskop som verkligen försöker göra något för vår tids mest utsatta. Politiker lyft på ändan, gnugga sömnen ur ögonen HJÄLP TILL !

Margareta Thunberg

Margareta Thunberg föreläste om Abbé Pierre – de hemlösas vän, i Kungsholms kyrka, den 26/2 2013

Vi var ett 50-tal åhörare i Kungsholms kyrka som fick höra ett intressant föredrag om den katolska prästen Abbé Pierre som gjorde ett fantastiskt arbete med och för de hemlösa i framför allt Paris. Han var en förebild för oss alla och han visade att det går att förändra utsatta människors tillvaro genom personligt engagemang och hårt arbete.

Margareta berättade även om sitt eget arbete bland hemlösa här i Stockholm. Hon är sedan mer än 20 år medlem och engagerad i föreningen Ny Gemenskap som genom dagverksamhet för utsatta och hemlösa vill vara en mötesplats här i Stockholm. Ny Gemenskap tvingades i oktober 2012 att flytta sin centrala verksamhet från city till Västberga Gård, i Stockholms sydvästra förort. En caféverksamhet månd.-fred. 9-12.00 har samtidigt skapats i innerstan genom ett samarbete med Korskyrkan, Birger Jarlsg. 66 och andra kyrkor i city. Margareta betonade dock att, genom att flytta kärnverksamheten till ett industriområde i Västberga som hon såg det, så var det mycket olyckligt då de flesta av de mest utsatta inte kan komma till Västberga då de saknar SL-kort. (Det måste samtidigt sägas – och det är en information som inte var tillgänglig för Margareta eftersom den är helt ny – att Ny Gemenskaps styrelse har jobbat hårt sedan flytten för att få en lösning på transport-problemet genom en överenskommelse med SL. I skrivande stund verkar det som om någon slags lösning är på väg. Se mer om detta på annan plats i detta nummer av Paradoxen).

Den alltmer ökande invandrargruppen från EU-länder har det mycket svårt i Stockholm i dag. Margareta nämnde särskilt den romska gruppen som blivit en alltmer synlig grupp som tigger på Stockholms gator. Hon har själv startat ett eget nätverk som ger direkt hjälp genom kläder och mat till dem.

Margareta ville också lyfta fram två ”Kungholmsbor” som gjort och gör mycket för utsatta människor här i Stockholm. Två ljus brann i Kungsholms kyrka under kvällen speciellt för dessa två. Den ena var Alice Timander som under sin livsgärning mest blev känd som en primadonna, men som gjorde väldigt mycket för utsatta medmänniskor. Det skedde dels genom hennes arbete som tandläkare, där hon personligen hjälpte många utsatta som hade svåra problem, men också genom sitt arbete med och för hemlösa och gamla för att förbättra deras livskvalité.

Den andra som Margareta speciellt ville lyfta fram var Barbro Lindgren, en välkänd barnboks-författare som alltid ställer upp både med pengar och sig själv då Margareta ber om hjälp för olika människor och projekt. Alla vi som var i Kungsholms kyrka denna tisdagskväll, var mycket nöjda över att ha varit med på en intressant och givande kväll som inspirerade oss till fortsatt arbete för ett mer jämlikt och medmänskligt samhälle.

Tack Margareta för en fin kväll !

Anna Malmqvist

Evig sommar

Gud välsigne dig alltid
sade du
Lade din knotiga hand över min
när du mottog min slant
Du var en av Guds soldater
strikt uniform
silverblänk i ditt hår

Solen glänste på ett särskilt sätt
i dina lockar
Och jag visste med ens
att det nog är
evig sommar i din himmel.

Margareta Thunberg

Årets seglarläger på Koviken

Två segelbåtar på Koviken.

Båtarna rör sig lätt över och ibland en bit ner i vågorna. Det är seglarläger i samarbete mellan Abrahamsbergskyrkan och Ny Gemenskap under fem praktfulla dagar mitt i juli månad. Svensk sommar när den är som bäst. Solen skiner och vi befinner oss ute på Lambarfjärden i Mälaren. Det blåser kanske 7-8 sekundmeter i byarna. Det är med andra ord vind så det räcker. Perfekta omständigheter.

Tre enmastare ligger och styr lite fram och åter på fjärden utanför Koviken. Segling är en svår men rolig konst. De här segelbåtarna är avsedda för att lära sig segla i och är handikappanpassade. De saknar akterspegel vilket gör att det är lätt att komma tillbaka upp i båten om någon mot förmodan skulle falla över bord. Det går också lätt att montera i en stol i varje båt så att den som är handikappad och har problem med benen ändå kan sitta. Ingen som är med på vårt läger behöver en sådan stol, men många av oss har ett annat problem, vi är nybörjare när det gäller segling och behöver hjälp av de båda kunniga lärarna Bertil och Henrik.

Men trots svårigheterna konstaterar jag att det går att njuta.

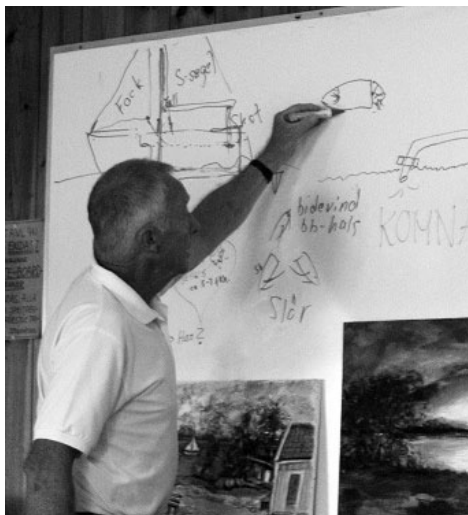
Först och främst så är själva seglen så otroligt vackra. Det är två segel på varje båt (storsegel och fock) och dessa breder ut sig magnifikt vita mot den praktfullt blåa himlen. Och själva tekniken är spännande.

Skota hem, ropar Henrik och vi har redan lärt oss vilken tamp som det då ska dras i. Man riktigt hör hur det brusar om vattnet under kölen.

Då och då blir det gipp och bommen med storseglet kommer med fart och byter plats. Henrik har placerat bommen så högt upp på masten att vi slipper oroa oss för att få den i huvudet där vi sitter och det är tur för oss.

Artikelförfattaren Jane och Henrik, segelinstruktör på lägret.

Bertil under segelkursen.

Det är ganska lätt att styra med rodret, men svårt att hitta rätt i vindbyarna. Nästa dags segling på förmiddagen visar sig bli betydligt lugnare. Det är knappt någon vind alls när jag är med ut. Det visar sig att båten går framåt ändå med rätt teknik. Den här gången är det den vane seglaren Leif som planerar och styr i båten där jag sitter. Det går fint och trots att det tagit lite tid att komma ut från bryggan så är vi snabbt ikapp de andra två båtarna. För mig är det första gången i livet som jag är med och seglar. (Vilket äventyr!). Koviken har sammanlagt fem segelbåtar. Fyra seglande får plats i varje. Bertil har berättat att de är ritade av den kände båtritaren Peter Norlin.

När vi är tillbaka på land får vi lunch som Eva ordnat tillsammans med Gisela och några andra deltagare. Som deltagare är man inte tvungen att vara med och segla varje dag under veckan. Flera ägnade sig åt andra aktiviteter som att laga mat och baka i köket, samtala, lyssna på radio, bada, måla eller paddla kajak. Koviken ligger idylliskt till och det går att ta promenader i omgivningarna.

*Flera av oss gjorde även en utflykt till Lovö kyrka i närheten.
Från vänster: Hugo, Roger, Axel, Stephen, Eva, Olle, Ada och Morgan.*

Gården i Koviken omfattar flera byggnader och ägs av Abrahamsbergskyrkan (men marken ägs av Kungen !) och ligger nära FRAs anläggning (försvarets radioanstalt) på Lovö. Hit kommer man genom att åka med buss från Brommaplan.

När vi anlände blev vi mötta och fick skjuts vidare ända fram till Koviken med arrangörernas bilar. Under många år har kvinnor från Färentuna-anstalten deltagit i dessa läger, men när detta upphörde fick Ny Gemenskap i stället erbjudandet om denna seglarvecka, som nu skedde för tredje året i följd.

Deltagare, förutom undertecknad Jane H, även Stephen W., Per Erik S., Morgan K., Ada D., Björn N., Gisela W., Niina K., Leif S., Axel P., Olle R., Roger H., Einar G., Eva L och Hugo M.

Det var en fantastisk vecka! Vi var sammanlagt 17 personer på sommarens läger.

Man får verkligen rikta ett varmt tack till alla arrangörer: Bertil Högström och Henrik Nenämaa från Abrahamsbergskyrkan, samt Eva Lamm och Hugo Morgenstierna.

Vilken trevlig vecka, fylld inte bara av underbara upplevelser ute i båtarna utan också av inspirerande samtal.

Man får hoppas på en fortsättning även kommande år.

Jane Hamrin

Min rymdresa

Många drömmer i unga dar att få bli kosmonauter. Senare drömmer somliga fortfarande att åtminstone kunna få komma ut i världsrymden någon gång i livet – om än aldrig så kort stund som det som nu har börjat bli en möjlighet – nämligen som ”rymdturist”.

Dessa drömmar blev en verklighet för mig genom en ordentlig lotterivinst i släkten det senaste året. Den betydde att jag kunde köpa in mig som rymdturist med start i New Mexico denna gångna sommar från en flygplats där. Vad man gör (efter en del träning o.d.) är att åka med i en specialinredd rymdfärja. Det är som ett stort vanligt flygplan (fast specialbyggt för detta) med den ordentliga skillnaden att den här drar iväg till 100 km höjd istället för mesiga 10-15 kilometers höjd för en vanlig jumbojet.

När maskinen drar på är det starka g-krafter som pressar den som flyger bakåt och tungt in i stolen som man är fastspänd i. Så småningom är man uppe i stratosfären. Genom rymd-flygplanets panorama fönster kan man nu se jordytans krökning. Det är som en blå tunn skimrande båge mot den svarta rymden. Mycket häftigt. Samtidigt är man nu uppe i ett läge där alla rymdresenärerna är viktlösa. Så man svävar fritt omkring under taket i flygplanets stora kabin tills det är dags att gå ner igen. Och nu slår verkligen g-kraften till på kroppen igen – och mer än när vi skulle gå upp. Det är mer än 6 gånger den vanliga tyngden av ens kropp. Och det känns ordentligt kan jag verkligen berätta.

Så tar sig rymdflygplanet ner genom atmosfären igen och så småningom landar vi i mycket hög fart på den långa landningsbanan. Bromsfallskärmar fälls ut bakom planet som gör att hastigheten tas ner ordentligt. Och snart nog när planet stannat så vacklar man ut på plattan i New Mexicos sol igen. Vi är tillbaka till Moder Jord igen. Men jag var skakis en hel vecka efteråt och mådde inte så bra. Men det var det värt. Detta var en stor upplevelse som jag drömt att få göra ett helt liv.

Adolf Arbelius berättade om sin resa/ Uno skrev

Krigsrustning

I gyllene brynjor drar stjärnorna ut
På himlavalvet natt efter natt
I många sena timmar framför fönstret
Har de stärkt mitt mod och hjärtat glatt

Även jag vill klä mig i ljusets brynja
och liksom stjärnorna dra ut i strid
mot mörka makter och det onda
som ofta möter oss i denna tid

Elsa Dagerblom

En gammal skrivmaskins berättelse

I dessa tider, när det mesta är datoriserat, får väl skrivmaskinen anses tillhöra ett utdöende släkte. Därför vill jag passa på att berätta lite om det jag har på hjärtat eller ska jag säga tangenterna. Jag tjänstgjorde under många år på ett kontor för U-lands missionsarbete. Det skrevs mycket av mig av såväl rapporter till myndigheter som berättelser i form av andakter och missionsinformation. Vill man få människor att behålla och helst öka sitt intresse för något, får man se till att hålla dem varma. Hur som helst stod jag i många år på det kombinerade U-lands och missionskontor jag redan nämnt. Det var mest så kallade vanliga kontorsflickor som knackade ner bokstäverna mer eller mindre hastigt.

En tid var ett riktigt proffs anställd på kontoret. Hon hamrade på med en oerhörd fart. Det lät som en kulspruta. Jag får lov att säga att jag var väldigt trött den perioden när hon arbetade där. Det tog hårt på mina krafter och hade jag inte haft helgdagarna att ta igen mig på, vet jag inte hur det hade gått.

Forts nästa sida

Forts från föregående sida

Den nya tiden trängde emellertid också in på vårt kontor och det inhandlades så kallade moderna maskiner. De tyckte att mitt utseende var omodernt och att jag inte var effektiv. Någon jämförde mig med ett tröskverk, en grov förolämpning av mig. Just i det svepet vikarierade en kvinna på kontoret som jag fäste mig vid. Elsa heter hon, och hon fattade tydligen också tycke för mig. Hon räddade mig från att ställas in i en skrubb och tog mig med hem. Hon tar det lite lugnare och slår inte så häftigt på mina stackars tangenter. Mest skriver hon dikter, men lite annat också.

Det är nu mer än 20 år sedan jag blev ersatt på min gamla arbetsplats och sedan dess har jag haft mitt hem hos henne. Jag måste erkänna att jag har blivit gammal. Några av mina tangenter orkar inte ta sig ända upp till valsen utan fastnar halvvägs. Då får Elsa ta fingrarna till hjälp och lyfta upp dem. Än så länge har hennes tålmod räckt men det tryter så småningom. När den tiden kommer och hon bär ut mig till en container ska jag inte klandra henne. För ingen är oersättlig här i världen, inte ens en gammal skrivmaskin.

Dikten ”**Krigsrustning**” och ”**Skrivmaskins-berättelsen**” finns i Elsas bok ”**Berättelser och dikter**” som finns att köpa på ”**Bokbörsen**” 159 kr + frakt www.bokborsen.se eller beställ direkt från förlaget Hede E-post: ordochton@yahoo.se Tel. 0684-10020

Vi minns Elsa Dagerblom

Elsa har gått bort i en ålder av 80 år. Hon kom från södra Sverige men flyttade så småningom till Stockholm. Där fick hon jobb på Televerket på Jakobsbergsgatan. Många år senare fick hon den sedvanliga guldklockan för lång och trogen tjänst. Intryck från denna tid har hon skrivit om i sin sista bok som ni ser en dikt och en berättelse från ovan. Hon skrev också många fina dikter, varav vi har publicerat flera under gångna år i Paradoxen. Sedan följde ett pensionärliv och hon bodde mycket nära Öppna Dörrens lokal på Polhemsgatan som blev ett kärt tillhåll för Elsa. Men hon var också trogen besökare på andra ställen exv. Ny Gemenskap som då fanns kvar på Kammakargatan 36. Hon var då mycket pigg och aktiv – faktiskt ända fram till sin 75 årsdag. Men efter det avtog gradvis krafterna. Men hon följde med vad som hände och deltog i föreningslivet. Och hon fortsatte att mycket generöst och regelbundet stödja verksamheter som hon gillade som ”Föreningen för barn med kluven gom” och ”Läkare utan gränser” som varje månad fick en slant. Hon var hela tiden en bestämd dam som visste vad hon ville. Det var del av hennes lite tysta charm tycker Nils. Hon hade också en stilla humor, ibland med svarta stråk.

Allt gick hyfsat väl fram tills en T-banespärr en dag slog sönder hennes höft – och detta repade hon sig aldrig riktigt från och därför blev hon mycket isolerad och kunde inte längre ta sig ut själv. Nils berättar att han ofta vid denna tid besökte henne hemma. Då hade hon börjat bli mer skygg och tillbakadragen. Hon hade några få vänner kvar som ställde upp helhjärtat för att hjälpa henne men annars hade hon inte många vänner längre. I ett rörande litet brev på begagnat skrivpapper tackar hon Nils för hans trofasta vänskap och hans besök. När hon var pigg kunde hon prata länge. Andra dagar räckte det med att vinka i dörren. Nils minne av Elsa var hur skarp, kunnig, intressant och allmänt duktig hon var – även under hennes vikande hälsoförhållanden.

Nu kom hon allt närmare sin 80-årsdag. Trots att hon var så svag var det som om hon gett sig attan på att få fira denna födelsedag. Och så blev det också. Med hjälp av trogna vänner blev det en festlig eftermiddag. Men sedan gick det brant utför de allra närmaste veckorna. Efter en vecka på sjukhus dog hon den 12 mars 2013. Nils och Anneli var där den kvällen. Nils berättar med rörd röst hur han tog henne i ena handen och Anneli fattade den andra handen och Anneli började sakta sjunga den ena finska sången efter den andra. Elsa smekte Annelis hand hela tiden. Det var som om hon var helt klar på att detta var den sista kvällen. När de två lämnade Elsa vid 20-tiden så fattade Nils inte att hon skulle dö strax efter midnatt. Nils berättar att han kände det som en förmån att ha fått vara med så nära när en vän höll på att gå bort. En fin vän och varm Ny Gemenskapare hade gått bort. **Nils Hjalmarsson berättade/ Uno skrev**

Avsändare
Ny Gemenskap
Västberga Gård
Västberga Allé 30
126 30 Hägersten

Adressetikett

Frimärke

Detta är Ny Gemenskap - Vision

Ny Gemenskap startade 1968 som en vision om ett annorlunda samhälle, en gemenskap där ingen åsidosätts, där alla accepteras, ingen kallas avvikande. Målsättningen är att visionen ska genomsyra all verksamhet även då den kan tyckas svår att uppnå. En utgångspunkt är idén om solidaritet gentemot de svagaste i samhället. Genom rättvisa, jämlikhet, rätt till integritet och tron på allas lika värde skapas en grund för att gemensamt förbättra vardagen. Ny Gemenskap menar att samhället har skyldighet att hjälpa och stärka utsatta, oavsett social och kulturell bakgrund, kön, nationalitet, etnicitet, religion, sexualitet eller ålder. Föreningen anser att alla har rätt till bostad.

Förening

Ny Gemenskap är en ideell förening öppet för alla som vill vara medlemmar. Medlemmarna har möjlighet att aktivt påverka verksamheten genom föreningsmöten och årsmöte där styrelsen väljs. Föreningens styrelse har det yttersta ansvaret för verksamheten, ekonomi och personal. Föreningen är politiskt och religiöst obunden, men det finns en levande tradition förknippad med politiskt medvetenhet, för många förankrad i en kristen värdegrund.

Öppet hus, där alla är välkomna, har alltid varit en central del av vår verksamhet.

I innerstan har **Ny Gemenskap/Korskyrkan**, Birger Jarlsgatan 66 B
förmiddags-café **måndag-fredag kl. 9-12**, program kl. 10.30

Ny Gemenskaps bas-verksamhet
Ny Gemenskap/Västberga Gård, Västberga Alle 30
Tag T-bana till Liljeholmen, Åk buss 165 från hpl E eller F, 5 min. resa till hållplats Västberga Gårdsväg
Eller tag buss 143 från Älvsjö Stn till Västberga Gårdsväg. OBS Går endast under högtrafik.
Söndagsöppet kl. 11-16, med lunch kl. 12 för 15 kr och kulturprogram kl. 14.
Måndag-fredagsöppet kl. 9.00-15.00. Lunch kl. 12-13 för 15 kr.

Aktiviteter

Ny Gemenskap/Västberga Gård erbjuder gruppverksamhet såsom konst, matlagning, filmgrupp, samtalsgrupp, svenska-kurser och utflykter mm. Avsikten med dessa aktiviteter är att ge de som annars saknar forum för gemenskap, kultur och skapande rum, en möjlighet till deltagande. Enda kravet för att delta är nykterhet.

Boende

2003 startade Kammiss Boende för hemlösa och detta finns numera på Västberga Gård
Ny Gemenskap vill ge motiverade besökare hjälp till ett drogfrött liv och en ordnad social tillvaro med egen bostad som mål.

Under juldagarna firar hela Ny Gemenskap ”Jul i Gemenskap” i Immanuelskyrkan tillsammans med andra organisationer/kyrkor/verksamheter. Vi firar även ”Påsk i Gemenskap”

Särskilt ansvar för verksamhetens genomförande har anställda, praktikanter och volontärer. Viktigast är dock att bemöta varje gäst utifrån Ny Gemenskaps vision och på så sätt skapa en delaktighet och en atmosfär av trygghet.

Besöksadress/Postadress

Ny Gemenskap, Västberga Gård
Västberga Gårdsväg 30
126 30 Hägersten

Tel: 08-22 17 09, Fax 08-21 17 09

Hemsida: www.nygemenskap.org

E-post: info@nygemenskap.org

Plusgiro: 90 05 33-1